

EVEN PARKEREN

Profeteren nú

(Slottoespraak gehouden op de Algemene Vergadering)

A.O. Reitsema

Ik voel me geen profeet

'Ik voel me geen profeet.' Dat was de eerste reactie. Ik had m'n catechisanten een stuk papier gegeven: Schrijf eens op, waar je aan denkt bij profeteren. Dat was de opdracht. Toen die eerste reactie:

- Ik voel me geen profeet.

- Nou, schrijf dat dan maar op.

Gelukkig kwam er toen méér:

- Wij moeten het evangelie van God verbreiden.

- Wij moeten de mensen gaan vertellen over God.

- Maar ikzelf voel me niet als een profeet.

- Toch praat ik wel over God met mijn ongelovige vriendin.

Stel nu dat mijn catechisanten úw kinderen zijn. Of misschien wel uw kleinkinderen. Wat zegt u dan tegen ze?

Het werd licht

Jij voelt je geen profeet? Ik kan me dat wel voorstellen. Dat heb ik ook. Ik voel me soms ook helemaal geen profeet. Ik schaam me vaak diep. Ik weet dat ik de naam van Christus moet belijden.

'Een ieder dan, die Mij belijden zal voor de mensen, die zal ook Ik belijden voor mijn Vader', zegt Jezus (Matt. 10:32). Ik geloof dat er onder de hemel geen andere naam de mensen gegeven is, waardoor wij moeten behouden worden (Hand. 4:12). De naam Jezus - een heerlijke naam! Maar ik laat zijn naam nog zo vaak liggen.

Ik heb eens het voorbeeld gelezen van mijnwerkers. Mijnwerkers zijn niet te benijden. Ze leven in mijngangen, diep onder de grond. Zonder licht. Zo was het met ons ook, met jou en met mij. Wij mensen leefden zonder licht.

En toen...? Toen bedachten wij van alles. Wij bedachten een godsdienst. En nog één en nog één. Er zijn zoveel godsdiensten in de wereld! Daar zit jij wel eens mee, nietwaar? Je vraagt je wel eens af hoe dat kan? En of jij wel de goede godsdienst hebt? Als je in Turkije geboren was, was je moslim geweest. Dat denk je toch wel eens?

Maar toen kwam Christus. Het Woord is vlees geworden, zegt Johannes. Toen kwam dus het Woord van God op aarde. Toen werd het licht. Want in het Woord was leven. En het leven was het licht der mensen.

Willen leren

Jij voelt je geen profeet. Ik net zo min. Maar ik denk, dat we het wèl zijn. Dat jij het wel bent. Want je hoort bij Christus, ja toch? Als je nu eens naar Christus kijkt. Begin daar eens mee. Hij kwam van God. De Zoon van God is mens geworden. Wat een wonder, niet? En toen maakte Hij ons Gods plan bekend. Geroepen door zijn Vader om dat te doen. En gezalfd met de Heilige Geest. Begrijp je?

Christus kwam van God. Om voor ons hier het licht aan te steken. In de donkere mijngangen van ons bestaan. Hij heeft de verlossing verkondigd. Wat God in zijn hart had, heeft Hij bekendgemaakt.

Ik weet niets en jij ook niet. Maar kijk eens naar zijn kruis. En naar zijn opstanding. Dan weet je, wat God bedacht en gedaan heeft. Onze verlossing. Nee, wij kunnen niet alles begrijpen. Jullie jongeren niet, wij ouderen net zo min. Maar dat hoeft ook niet. Als je maar wilt leren uit de Bijbel. Heb je gelezen wat Jezus zegt (Matt. 11:25)? 'Ik dank U, Vader, Heer des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, doch aan de kinderkens geopenbaard.'

Jij denkt dat profeteren veel praten is. Praten tegen de mensen. Daar denk je 't eerst aan. Maar ik denk, dat je met luisteren moet beginnen. En met gebed. Gebed om de Heilige Geest. Gebed om het hart van een kind.

Door het geloof

Ik zei zoëven: Ik weet niets en jij ook niet. Zo wás het. Zo was het, toen het nog donker was. Maar nu is er een grandioze verandering in ons leven gekomen. Je kunt dat lezen in een brief van Johannes (1 Joh. 2:20,27). 'Gij echter hebt een zalving van de Heilige en gij weet dat allen.'

In de Statenvertaling eindigt deze tekst iets anders: 'en gij weet alle dingen.' Hoe is het nu: weet ik of weet ik niet? Weet ik voldoende om te kunnen profeteren? Nee, ik vóel me geen profeet. Jij ook niet. Maar in zondag 12 van de Catechismus...

Altijd die Catechismus...! Ja maar, kijk nou eens. Het staat er zo mooi. Drie woordjes maar: *door het geloof*... Daar zit alles op vast.

Lid van Christus

Wij vóelen ons helemaal geen profeten. Maar we zijn het wel. Door het geloof...

Door het geloof ben ik een lid van Christus.

Door het geloof heb ik deel aan zijn zalving.

Om als profeet zijn naam te belijden. Johannes zegt: De Heilige heeft je gezalfd. Met de Heilige Geest. En nu moet je eens zien wat er gebeurt. Nu zie je alles anders. En je weet alle dingen. Je ziet Christus voor je, vol van genade en waarheid. De Heilige Geest leert je luisteren. Naar Christus, die nooit een woord verkeerd zegt. Je kunt Hem nooit op een leugen betrappen. Hij is de waarheid. Hij bedriegt niemand. Van Hem krijg jij alle kennis.

Door het geloof heb jij deel aan zijn zalving. Jij bent profeet. Je voelt het niet altijd. Maar je bent het wel. Je weet alle dingen. Als je gelooft en bidt. Zijn Woord wijst jou de weg. Zodat jij kunt onderscheiden tussen waarheid en onwaarheid. Tussen wat goed en niet goed is.

Een voorbeeld

Zal ik eens een voorbeeld geven? Wat is goed? Twijfel je over hoe je je zaterdagavond gaat doorbrengen? Denk dan eens aan de zondag. Dan hoef ik verder niets meer te zeggen. Want jij weet alle dingen. Jij weet dat de Here je op zondag in de kerk verwacht. Als jij daar met een duffe kop zit, komt er niets terecht van het belijden van de naam van Christus.

Of, dat kan ook gebeuren, je gaat niet. Je gáát niet! Terwijl de Heilige, dat is Christus, jou gezalfd heeft... Om als profeet zijn naam te belijden. Je blijft met je duffe kop in je bed liggen. Omdat het de vorige avond zo laat geworden is. Jouw stem bidt niet mee als de gemeente bidt. Jij zingt niet mee als de gemeente zingt. Jij krijgt geen zegen mee, aan het eind van de dienst. Ja, maar God kan mij toch ook wel zegenen... Ja, God kan je ook zegenen buiten de kerkdienst. Maar dat dóet Hij niet.

Want Hij gaat niet tegen zichzelf in. Hij zegt niet aan de ene kant: kom! En aan de andere kant: laat maar zitten. Je krijgt het zó wel van Mij.

Ben je profeet van Christus of niet? Buig maar voor Hem. En laat het licht van zijn Woord schijnen. Waar je ook bent. 's Zondags en door de week.

Bemoediging

U hebt me gevraagd hier vanmiddag iets te zeggen over profeteren nú. In een brief die ik van u kreeg, staat: 'Uw bijdrage spitst zich toe op ons profeteren als christen. Door de Geest verlicht, spreken we Gods Woord na, mogen we het leren begrijpen en ons eigen maken om er ook van te getuigen naar elkaar toe, tot opbouw van de gemeente.'

Deze middag was bedoeld om elkaar te bemoedigen. Heb ik u bemoedigd? Ik hoop van wel. We hebben het samen geprobeerd. We hebben geprobeerd mijn catechisanten te bemoedigen. Misschien hebben ze wel de leeftijd van uw kinderen. Of van uw kleinkinderen.

Hoort dat ook niet bij onze profetische taak: Christus belijden tegenover onze jongeren? Profeteren is moeilijk. Maar kijk dan naar Christus. Leer van Hem. Hij schaamde zich niet voor ons. Het Wóórd is vleesgeworden. De Zoon van God nam óns vlees en bloed aan. Dat geeft kracht om te profeteren.

Doe het maar. Bemoedig elkaar. Spreek van Christus. Dan schaamt Hij Zich niet voor u. Op de dag van zijn komst. Hij zal uw naam noemen. En die van uw kinderen en kleinkinderen. De naam van iedereen die in Hem gelooft.